

Като са научътъ дъщата да пишатъ точките, линиите, да даржатъ добре таблите и калемите, да слушатъ команда на учителятъ, тогава може да са престъпи къмъ писмото, но не на буквитѣ, а на частитѣ, отъ които сѫ съставени буквитѣ на избуката. Тъзи части сѫ следующите: *oooooooo ... shish ssssss tttt gggggg jjjj*. Като са накаратъ дъщата да пишатъ и тъзи знакове, на които учителятъ може да даде каквите ще имена: Кравайчета, кукички, мъсеци, гърчели, камишчета и пр. Дъщата, като научътъ да пишатъ добре тъзи знакове и като ги затвърдїтъ въ паметта си тогава вече тряба да пристъпи къмъ писанието на буквитѣ; учителятъ тряба да помогне на учениците, за да могътъ тъзи послѣднитѣ да завардїтъ въ паметта си тъзи начертания на буквитѣ, като дава на съка една буква особено название; тъй напр. едно кравайче *o* и като му туриме една кукичка, ще стане буквата *oi = a*; една пръчица *I* и единъ гърчелъ — *rg = p*; като съединими три кукички *ii = sh* и пр.

Учителите трябва да знаятъ, че съко едно писмено упражнение трябва тѣ сами да захващатъ

мътъ да са държи съ първите три пръста на дясната ръка колкото може по свободно, собствено срѣдниятъ и големиятъ да държатъ перото, а указателниятъ да го държи въ неподвижно положение; д) Таблата или хартията трябва да са намърва въ таково положение щото ѝ гърди на страната, която е обрната къмъ ученикътъ, да биде паралелна съ краята на чинъта. Най главното е да сачаучътъ дъщата да вършиятъ сичко по команда.